
Нова година.

Минава времето и прелиства страницитѣ
на житейската книга.

Вѣчното време, което се смѣнява въ день и нощъ.
Стрелкитѣ показватъ 12-я часъ!

Нова-година!

Що ми носишъ ново и незнайно, Нова-годино?

Пакъ нова скръбъ ли,

съ препълнена дѣснаца ти ще разсипешъ надъ менъ,
като твоитѣ посестрими драги?

Кажи ми?

Ще изгрѣе ли звездата на моя народъ?

Ще пламне ли радостъ въ всѣко сърдце?

Или пакъ тъй, превити отъ бreme непосилно,
като удавници ще търсимъ ний ржка на братъ,
участъ да сподѣлимъ?

О, черни, непослини, въ крепъ обвити
траурни години . . .